

[V. Buhl.]

var rede til at gaa ind i et positivt Arbejde om disse Sager, og det har vi ogsaa gjort, det tør jeg paastaa, i det Arbejde, vi har udført vedrørende Eengangsskatten — det er et ikke lille Arbejde, det har kostet mange Timer, ogsaa mange Nattetimer, at forme de Ændringsforslag, vi har formet, og som vi har formet ikke ud fra snævre Hensyn, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard vilde antyde, men helt igennem ud fra saglige Motiver. Vi har derved vist, at vi er villige til at gaa ind i et positivt Arbejde paa ordinær Vis; men gaa ind i intime Forhandlinger med Regeringen og Kredsen omkring Regeringen, det har vi ikke fundet nogen Anledning til, hverken i sin Tid og heller ikke nu, og det vil vi heller ikke gøre fremdeles — dertil har vi ikke tilstrækkelig Tillid til den siddende Regering.

Aksel Møller: Det ærede Medlem Hr. V. Buhl var ikke i mindste Grad overrasket over, at Det konservative Folkeparti endelig har tilsluttet sig et Forslag som det, det her drejer sig om. Jeg kan naturligvis ikke gøre ved, at jeg har taget fejl af det ærede Medlems Opfattelse af os. Det ærede Medlem mente, at de politiske Grunde maatte tale for, at Det konservative Folkeparti sluttede sig til det, og jeg maa indrømme, at der er meget, der taler for hans Synspunkt, naar jeg tænker tilbage paa de Udtalelser, han har fremsat her i Dag.

Hvis vi vil se et Øjeblik paa den politiske Situation omkring Eengangsskatteforslaget, begynder det med, at et nyt Medlem, Professor Thorkil Kristensen, blev Finansminister, og dermed er Professorudvalgets Tanker om, hvorledes Sagen skal klares, bragt direkte ind i denne Sal. Dernæst stiller det ærede Medlem Hr. V. Buhl og hans Parti sig paa det Stændpunkt, at man vil have 600 Mill. Kr. mere i Eengangsskat, end den højtærede Finansminister stiller Forslag om, og endelig rykker det ganske utvivlsomt ogsaa i andre for at faa Udsigt til et bredere Forlig omkring dette. Ud fra hele denne Forestilling om, hvilke Resultater der kunde opnaas, hvis ikke en konservativ Indflydelse paa Lovforslaget blev udfoldet, har vi deltaget i Arbejdet ud fra de Retningslinier, ud fra de Bekymringer og Betænkeligheder og

ogsaa de faa tillokkende Momenter, som jeg har givet Udtryk for i tidligere Taler.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. V. Buhls Opfattelse af dette Forslag er meget urimelig. Han siger, at han ønskede, det skulde gaa endnu videre. De, som har samlet sig Formuer, medens Landet var i Nød — siger han — skal betale. Det er ganske vist ikke hans Hensigt at ramme Erhvervskapitalen; men det er nu engang Erhvervene, der har haft Formuestigningerne, og derfor skal Skalaen forhøjes i Forhold til Ændringsforslaget, saa at et væsentlig større Beløb skal hentes dèr. Det forekommer mig at være en Slags Skattesadisme, der ligger i det ærede Medlems Ønsker paa dette Omraade, for om Erhvervskapitalen, som man her stævner for Pontius Pilatus, gælder det, at ingen i dette Ting kan overskue, hvilken Del af denne Kapital der er nødvendig for Landets videre Fremdrift, og hvilken man med koldt Blod kan skære væk. Hvis Forholdet var det, at man kunde sige: den og den Del af Kapitalen er parasitær; den er blevet til simpelt hen ved, at Landets Nød har fortættet sig i ledige Penge, der er søgt hen til disse Virksomheder, og den kan ikke gøre nogen Fyldest dèr, men kun skade, den tager vi — saa var det noget andet. Men Forholdet er det, at for hver Gang man skærper Skalaen her, risikerer man ogsaa at komme til at ramme, hvad der er sundt, og hvad alle er interesserede i skal bestaa.

Kun paa eet Punkt er det lykkedes os at foretage en Udskillelse af en enkelt Form for Kapital fra denne haarde Beskatning, og det er med Hensyn til Skibe. Paa det Punkt har det ærede Medlem erklæret fra denne Talerstol — og et Ændringsforslag fra det ærede Medlems Parti giver Udtryk for det samme —, at her forstaar man, at 75 pCt. maaske var for høj en Værdiansættelse, og at 60 pCt. var rigtigere. Her ser man, at det ærede Medlem bøjer sig for den Betragtning, at der kan være Kapitaler, der bliver urimelig haardt ramt gennem Lovforslaget, og som man derfor maa behandle paa en anden Maade; men saaledes er der efter min Opfattelse Masser af forskellige Former for Kapital, som rammes urimelig haardt, skønt det er sund Kapital, skønt det er Kapital, der ikke har haft noget som helst med Krigskonjunktur at-